

FDTCT

Flash Dynamic Triad Color Test

NOPEA JA DYNAAMINEN TRIADIN VÄRITESTI

Corrado Malanga 31. Joulukuuta 2012

Tämä artikkeli kuvaa menetelmän, jonka avulla sinulla on potentiaalinen mahdollisuus tulla täysin tietoiseksi itsestäsi. Kyseinen simulaatio, eli käytännöllinen menetelmä, kattaa kaiken sen teoreettisen tiedon sekä johtopäätökset, jotka liittyvät tekemiimme tutkimuksiin niin ihmisen havaitsemiseen liittyvältä sekä siihen kytkeytyvältä muukalaisilmion alueelta. Inspiraationa nyt kuvaamaamme testiin toimi **dynaaminen triadin väritesti** (DTCT englanniksi, kts. www.flashmentalsimulation.wordpress.com, oma huom.). Dynaamisen väritestin tarkoituksena oli estää muukalaisten suorittamat abduktiot. Dynaamisen triadin väritestin avulla saimme hyviä tuloksia.

TCT- menetelmä oli monimutkainen mentaalisimulaatio, jonka kulkua ohjasi ulkopuolinen ohjaaja. Ohjaaja ohjasi abduktoitua luomaan mieleensä täysin pimeän huoneen, jossa oli lamppuja matkivia valokehiä. Abduktoitu sytytti mielessään lamppuja ohjaajan neuvomassa järjestyksessä. Nämä lamput ja niiden värikehät kuvasivat arkkityyppisesti abduktoidun syvimmän itsen kolmea eri komponenttia, jotka ovat Mieli, Henki ja Sielu. Lamppujen värejä analysoimalla sekä yksinkertaista arkkityyppistä mekaniikkaa apuna käyttäen oli mahdollista saada selkä psykologinen kuva abduktoidun tilasta sekä hänen ongelmistaan. Näiden kahden em. komponentin avulla saatiin diagnosoitua abduktoidun psykologiset ongelmat ja/tai muukalaisten läsnäoloon liittyvät seikat.

Simulaation aikana operaattori auttoi abduktoitua korjaamaan lamppujen värikehien värit arkkityyppisesti oikeiksi. Tilastollisesti komponenttien ja kehien värit muovautuivat seuraaviksi: vihreä kuvasi tervettä mieli-komponenttia, punainen henkeä sekä sininen tai keltainen sielua. Halutessasi lisää tietoa aivojen oikeasta havainnointiprosessista ja ideaalista toiminnasta, perehdy **Corrado Malangan** aiempaan työhön sekä erityisesti TCT-väritestiin liittyviin tutkimuskokonaisuuksiin kuten ”**Tutti i colori dell'anima**” (sielun kaikki värit).

Kun abduktoitu oli sytyttänyt lamppujensa värikehät, ohjaaja pyysi häntä tunnistamaan mentaalihuoneessaan olevat muut valonlähteet. Nämä muut valonlähteet vastasivat kuvainnollisesti muukalaisia, jotka liittyivät abduktoituun. Abduktoidun mieli havaitsi muukalaiset kirkkaina väripalloina, joilla jokaisella oli oma, niille kuuluva väri. Kyseisen kontekstin avulla oli mahdollista tunnistaa aktiivisen muukalaisen muistit (AAM- active alien memory),Lux, kehottomat parasiitit sekä kaikki kehossa olevat mikroimplantit. Sielun valokehää kannustettiin mentaalisesti poistamaan

kaikki huoneessa olevat tunkeilijat käyttämällä Sielulle kuuluvaa tahdonvoimaa.

Tämän jälkeen kyettiin katkaisemaan side sielun sekä dualistisen maailmankaikkeuden luojien (intialaisen mytologian Shiva -ja Vishnu- jumalat) sekä Primordial Man-hahmon välillä. (Kyseisestä genesikseen liittyvästä tapahtumasarjasta saat tietoa **Corrado Malangan Genesis III-** artikkelista.)

Kun abduktoitu oli vapaa niin manipuloijistaan kuin luojistaankin, operaattori pyysi sielua skannaamaan abduktoidun kehoa MRI tai CAT-skannerin tavoin. Näin sielu kykeni löytämään kehosta kaikki muukalaisten sekä armeijan asettamat implantit ja tuhoamaan ne tahdonvoimansa avulla. Tämän jälkeen operaattori ohjasi sielua etsimään aika-avaruudesta kaikki abduktoidusta tehdyt kopiot, tunnistamaan ja tuhoamaan ne samalla tavoin. Kun kopiot oli tuhottu, operaattori pyysi abduktoitua tutkimaan aikajanaansa niin menneisyydessä kuin tulevaisuudessakin ja tarkastamaan, että siinä ei enää ilmennyt abduktioepisodeja. Näin abduktoitu oli vapautunut abduktio-ongelmastaan.

Joissain tapauksissa, sielun oman tietoisuuden perusteella, operaattori ohjasi abduktoidun Flash Mental Simulation- simulaatiosta tuttuun moduliin, jota kutsutaan valokuva-albumiksi. Kyseisen modulin avulla abduktoitu ja hänen sielu- komponenttinsa tunnistivat visuaalisesti kaikki häntä häiritsevät muukalaiset. Samalla sekä abduktoitu että hänen sielu-komponenttinsa tulivat tietoiseksi menneisyyteen liittyneestä tilanteesta. Kun muukalaiset tunnistettiin tietoisella tasolla, vältettiin abduktioita, jotka johtuivat siitä, että sielu ei ollut tunnistanut kyseisiä muukalaisia.

Simulaation lopussa tietoisuuden kolme värikehää (Mieli, Sielu sekä Henki) yhdistyivät yhdeksi keltaiseksi tai valkoiseksi valoksi. Nämä kaksi eri väriä symboloivat punaisen, vihreän, sinisen tai keltaisen yhteenlaskettua, visuaalista summaa. Mieli yhdisti nämä kolme visuaalisena ilmentyvää värien värähtelytaajuutta automaattisesti joko valkoiseksi tai keltaiseksi lopputulokseksi, mikä kuvasti, kuten em. Näiden värähtelytaajuuksien summaa. (kts. Tarkemmin mm. RGB-värimalli sekä the colored universe-kokonaisuus sivustolta www.flashmentalsimulation.wordpress.com oma huom)

Kyseinen menetelmä kesti noin kaksi ja puoli tuntia. Sen avulla abduktoitu ja hänen tietoisuutensa saivat tarvittavat tiedot ja tietoisuuden, jonka avulla abduktoitu kykeni estämään uudet muukalaisten ja armeijan suorittamat abduktiot. Abduktoitu kykeni myös välttämään erilaisten kosmisten luojien (luoja 1, 2 sekä PM-musta ja valkoinen) taholta tulevan häirinnän ja vaikutukset.

Saamamme tulokset olivat hyviä, mutta eivät optimaalisia. Monet abduktoidut kykenivät simulaation jälkeen estämään abduktiot, mutta usein vakavista psykoottisista tilanteista johtuen he eivät kyenneet ylläpitämään tilaansa niin, että se olisi kestänyt koko heidän tähän planeettaan liittyvän elinkaarensa ajan. (Usein heidän romahdukseensa vaikuttivat ns. Tukholman syndroomaan

liittyvät psykologiset seikat.) Kyseinen tilanne vaati siis menetelmään liittyviä muokkauksia, jotta kokeneemmat operaattorit kykenisivät antamaan apua paremmin.

Kyseinen TCT- menetelmä johti siis epäonnistumisen kehään niiden abduktoitujen kohdalla, joilta puuttui selkeä tietoisuus ja tahto irtautua abduktioista. Vapautumisyritysten aikana abduktoidun psyyke reagoi psykoottisesti, mikä sai abduktoidun haluamaan jatkaa elämäänsä mieluummin muukalaisten ja abduktioiden kanssa, kuin ilman niitä. Vanhaan menetelmään tehty lisäys, joka loi suojelevan visuaalisen kuplan abduktoidun mentaalisen huoneen ympärille, auttoi ratkaisemaan useampia tapauksia. Suojelevan kuplan luominen tarkoitti sitä, että triadia (Sielua, Mieltä ja Henkeä) pyydettiin vahtimaan abduktoidun tilaa ja suojelemaan abduktoidun psykofyysistä kokonaisuutta muukalaisilta. Valitettavasti huomasimme kuitenkin seuraavan seikan: aina, kun abduktoidun itsetunto oli vaarassa, suojakupla haurastui ja ratkesi, mikä mahdollisti muukalaisten väliintulon ja uudet abduktiot.

Uusi menetelmä

Viime vuosi antoi meille mahdollisuuden tehdä uusia kokeellisia havaintoja. Näiden havaintojen avulla kykenimme määrittämään vanhaan DTCT- simulaatioon liittyvät menetelmälliset virheet. Kyseiset uudet havainnot kumpusivat universumiin liittyvästä tutkimuksesta, kvanttimaailman tasolta. Erityisesti ymmärrys siitä, että universumi ei ole dualistinen, johdatti meidät johtopäätökseen, jonka mukaan erillisyyttä ei ole olemassa.

Dualismi, siten kun olemme sen kuvanneet trilogiassa nimeltään Genesis, on vain havaitsemiseen liittyvä mielen temppu. Universumi on väärin ja harhaanjohtavasti nähty kaksijakoisena konseptina, jossa ääripäät kuuluvat kahteen eri kategoriaan. Hyvään ja pahaan, päällä ja pois, rikkaat ja köyhät, herrat ja orjat. Samaan ryhmään kuuluivat myös lineaariset operaattorit vastakaisine plus,- ja miinus -merkkeineen tai ajan, avaruuden ja potentiaalisen energian vektorit, jotka, yhtä kaikki, olivat havaintoon liittyvää illuusiota. Tässä kyseisessä kontekstissa aalto-partikkelidualismi muokattiin uudelleen ei-dualistiseen, holistiseen perspektiiviin sopivaksi. Näin aaltoon ja hiukkaseen liittyvä konsepti yhdistettiin suoraan itse tietoisuuteen liittyväksi sisällöksi modernin fysiikan vaikeasti määriteltävien parametrien sijaan.

Olettamuksemme, että virtuaalinen maailmankaikkeus ei ole dualistinen, sai meidät ymmärtämään sen, että jokin oli yrittänyt saada meidät havaitsemaan ympäristömme kahtiajakoisuuden avulla ja uskomaan siihen. Huomasimme, että dualismi on systeemi, jonka avulla voidaan luokitella koko ihmiskunta, silloin kun meidät on saatu uskomaan kahden erilaisen vastakohtan olemassaoloon. Dualismi oli itseasissa systeemi, jonka avulla muukalaiset ja vieraantuneet yrittivät saada meidät

taistelemaan taistelujia, jotka eivät olleet meidän omiamme.

Latinalainen ajatus "hajoita ja hallitse" toimi niin kauan, kunnes joku huomasi huijauksen. Eräät kvanttifysiikkaan liittyvät näkökulmat auttoivat meitä ymmärtämään, että dualismi itsessään oli olemassa vain vääränlaiseen havaitsemiseen liittyvänä ilmiönä. Kyseinen seikka johti siihen, että myöskin termodynamiikan toista lakia oli tarkasteltava uudelleen. Universumin entropiaan liittyviä eroja ei pitäisi niinkään liittää vain eristetyn systeemin energiaan, vaan systeemin sisältämään tietoon ja energiaan yhdessä. Kaikki nämä havainnot osoittivat siis vain ja ainoastaan yhteen suuntaan. Jos dualismi on harhaa, universumi ei ole jaettu kahteen erilliseen universumiin. Sen sijaan se on kuin yksi laatikko, jossa on monia erilaisia ja erilaisen tietoisuuden tason omaavia olentoja.

Aiempi virheellinen havaitseminen johti väärään kuvaan universumista dualistisena kokonaisuutena. Universumi ei siis itsessään ole kaksijakoinen. Se näyttäytyy kaksijakoisena silloin, kun sitä tarkastelee integroitumaton tietoisuus. Joten, jos todellisuudessa ei ole olemassa kaksinaisuutta luovia raja-aitoja, emme voi DTCT:ssä pitää abduktoitua häkissä, jonka hän on luonut itse. Häkki kuvitteellisena tilana voi todellakin suojata abduktoituja, mutta kuitenkin tila itsessään sisälsi idean potentiaalisesta mahdollisuuden poistaa sitä ympäröivät rajat.

Kuitenkin, jos rajoja ei ole olemassa, niitä ei voi myöskään murtaa. Abduktoidun ei tarvinnut puolustaa itseään muukalaisia vastaan luomalla ympärilleen rajoja tai esteitä aivan kuin sielua, mieltä sekä henkeä ei voinut pitää toisistaan erillisinä siitäkkin huolimatta, että ne kyettiin palauttamaan yhdistyneestä tilasta (valkoinen tai keltainen kehä, oma huom) alkuperäiseen tilaan, omiksi yksittäisiksi kokonaisuuksiksi.

Triadin komponenteissa ei siis alunperin ollut olemassakaan erillisyyttä. Komponentit erotettiin toisistaan aivan alussa niiden toimesta, jotka loivat dualismin. Ihmisen tietoisuus, joka on itse luominen, ei ole manipuloitavissa kenenkään taholta. Jotta tietoisuutta pystyttiin käsittelemään, (eli orjuuttamaan) se tuli erottaa kolmeen eri alakategoriaan, mikä samalla johti niiden kategorisointiin. Havaitsimme, että sielu, mieli ja henki ilmenevät sellaisenaan itsessään vain dualismiin pohjautuvassa havinnossa. Kuitenkin ne ovat osa yhtä, ainutlaatuista ja alkuperäistä tietoisuutta. Tämä alkuperäinen tietoisuus sisältää kaikki mahdolliset värit, koska sielu, mieli ja henki ovat yhtä kuin kaikki värit. Koska tietoisuus on kaikki, sen kolmea komponenttia ei enää ole olemassa sen jälkeen, kun ne tulevat tietoisiksi prosessista, joka jakoi ne aiemmin.

Sielun, mielen ja hengen summa ei voi olla valkoinen kehä, koska valkoinen on kolmen värähtelytaajuuden summa. Tila on tyypillinen ilmentymä triadille, mutta ei lopullinen integraatio niiden välillä, sillä valkoinen voidaan uudelleen jakaa kolmeksi alkuperäiseksi väriksi ja palauttaa näin jälleen separaatio ja sen mukanaan tuomat abduktiot.

Virtuaalisessa universumissa integroituneen tietoisuuden lopullisten värien summa on kaikki värit, ei toisiinsa limittyen vaan integroituen. Näin saatu väri on ei-väri, läpinäkyvä tila. Mieli havitsee kyseisen ei-väriin kuten: kaikki tai ei mitään. Tämä tilanne vastaa fysiikan käsitettä "Zero point energy". Jos kuvittelemme, että jokin piste avaruudessa on tyhjä, voimme kysyä itseltämme, onko piste tyhjä siksi, että siinä on kaikki ja näin myös kaiken vastakohta, joka silloin hävittää toisen? Näin kaikki ja ei mitään tarkoittavat samaa asiaa. Tämä väritön kehä vastaa siis siten samaa kaikkea ja ei mitään. Värittömällä kehällä ei myöskään ole minkäänlaista koostumusta, joten mikään ei voi tarttua siihen kiinni. Läpinäkyvä kehä siis vastaa täysin mielikuvaa kvanttiaallosta.

Aallon ja partikkelin konsepti on sidottu käsitteeseen alitajunta-tietoisuus. Kun tietoisuus on aalto, toimii se synonyyminä alitajunnalle (eli tietoisuus itse on ulkopuolinen havaitsija eivätkä muukalaiset kykene siten olemaan siitä tietoisia ja havaitsemaan sitä). Me siis tiedämme, että läpinäkyvä tietoisuus on olemassa, mutta emme tiedä, missä kohtaan aika-avaruutta se sijaitsee. Toisin sanoen, se on kaikkialla samaan aikaan. Hiukkanen on puolestaan on representaatio kokonaistietoisuudesta (eli ulkopuolinen havaitsija on täysin tietoinen sen olemassaolosta). Integroitunut tietoisuus tietää, että se voi itse päättää tilastaan ja halutessaan olla joko aalto tai hiukkanen.

Kun integroitunut tietoisuus kohtaa muukalaiset aaltomuodossa, on täysin läpinäkyvä heidän edessään. Kvanttinäkökulmasta katsottuna tämä tarkoittaa sitä, että tietoisuus aaltomuodossa yksinkertaisesti hylkää kokemuksen muukalaisten kanssa ja pidättäytyy vuorovaikutuksesta. Fysikaalinen ilmiö tulee siis havaittavaksi vain ei-paikallisena aaltona tai partikkelina. Kun tietoisuus on puolestaan hiukkasen muodossa, se hyväksyy kokemuksen muukalaisten kanssa. Tämä tietoisuuden olomuotoon ja valintaa liittyvä seikka voidaan opettaa ihanteellisesti integroituneelle tietoisuudelle niin, että sillä on tieto ja kyky päättää miljoonia kertoja päivässä, koko universumin edessä, osallistuako kokemukseen ja kohdata tilanne hiukkasena. Samoin tietoisuus voi päättää, haluaako se kieltäytyä kokemuksesta ja olla aaltomuodossa, löytymättömissä. Aaltona oleminen tarkoittaa: "tiedän, että olet siellä, mutta en milloin ja missä". Yksinkertaisesti sanottuna integroitunut tietoisuus siis tietää, kuinka muuttua läpinäkyväksi ja siten hylätä muukalaisiin liittyvät kokemukset.

Uusi simulaatio **Flash Dynamic Triad Color Test (FDTCT)**, tekee triadin yhteensulautumisesta peruuttamattoman. Simulaatio kestää noin viisitoista minuuttia. Simulaation aikana integroituneelle tietoisuudelle opetetaan kvanttifysiikan virtuaaliset käsitteet niin että integroitunut triadi ymmärtää ne. Tämä tarkoittaa sitä että, jokainen, joka suorittaa simulaation tulee asianmukaisesti integroituneeksi itsensä kanssa. Menetelmää ei ole tehty pelastamaan ihmistä muukalaisilta, vaan

varmistamaan se, että ihmisellä itsellään on täysi tietoisuus omista ajatuksistaan. Tällä tasolla, mikäli simulaation tekijä on abduktoitu, hän voi vapautua ongelmastaan lopullisesti. Mikäli henkilö ei ole kokenut abduktioita, hän yhtäläillä pääsee irti väärin jumalien tai demonien luomasta siteestä.

Ei paikallinen maailmankaikkeus ja abduktiokokemus

FDTCT ei tarjoa mikrosirujen tuhoamista, ei lopeta kopioita eikä tutkimusta, ei palauta mieleen muukalaisten kuvia tai minkäänlaisia virtuaalisia muistoja, se ei korjaa triadin värejä, eikä myöskään siten ole kokemuksena traumaattinen.

FDTCT on simulaationa hyvin kevyt hypnoottinen tila. Simulaatiota voi helposti muokata tarpeiden mukaan. Onkin syytä korostaa seuraavaa seikkaa: koska universumi on ei paikallinen, ja siitä puuttuu niin mennyt kuin tulevakin (kaikki mitä on, on nyt-tila), vaikuttaa simulaatio heti NLP:n aikajanaan. Itseasiassa, samalla hetkellä, kun triadin kolme kehää sulautuvat yhteen ja saavuttavat täydellisen läpinäkyvyyden, ne eyhdistyvät tietoisuuden ainutlaatuiseseen sisältöön. Samalla ne myös siirtyvät aikajanalla tilaan, jossa niitä ei koskaan oltu erotettu toisistaan.

Menneeseen ja tulevaan liittyvät aallon kvanttifunktiot romahtavat nykyhetkässä. Tämä tarkoittaa sitä, että vain nykyhetkellä on todellisuusarvo. Tässä kontekstissa tila on sama, jos uudelleen rakennettua kokonaistietoisuutta ei olisi koskaan hajotettukaan. Näin ollen, jos tietoisuutta ei ole koskaan aluperin hajoitettukaan, ei kukaan ole voinut sitä manipuloidakaan. Tämä aiheuttaa sen, että heti fuusiossa kaikki abduktioon liittyvät asiat häviävät, kaikki muistot vanhoista abduktioista ovat menneet, kaikki mikrosirut abduktoidun kehossa lakkaavat olemasta, kaikkia abduktoidusta tehtyjä kopioita ei ole koskaan edes valmistettukaan.

Itse abduktiokokemus jää "tehdyksi", mutta se kuuluu kuitenkin muutettuun menneisyyteen, joka on, kuin sitä ei olisi tapahtunutkaan. Uusi menetelmä varmistaa myös integroituneen tietoisuuden täydellisen valinnanvapauden. Integroituneen tietoisuuden läpinäkyvä kehä voi päättää millä hetkellä hyvänsä, ollako aalto vai hiukkanen. Ollako näkyvä vai näkymätön, ollako vuorovaikutuksessa vai kieltäytyäkö kyseisestä kokemuksesta. Uusi menetelmä ei tuhoa muukalaisia, vaan yksinkertaisesti muuntaa abduktiotapahtuman aalloksi. Tällöin integroitunut tietoisuus tulee näkymättömäksi muukalaisille, joilla ei teknisesti ottaen ole mitään mahdollisuuksia ottaa osaa ja vaikuttaa tapahtumaan. Muukalaista ei ole tuhottu, vaan sen mahdollisuutta olla vuorovaikutuksessa abduktoidun kanssa on minimoitu.

Muukalainen ei siis kykene tunnistamaan enää kyseistä tilannetta. Tämä johtuu siitä, että

todennäköisyys abduktoidun ja muukalaisen kohtaamiselle on pieni. Virtuaalisena todellisuuden näkökulmasta tilanne johtuu siis siitä, että integroitunut tietoisuus kieltäytyy vuorovaikutuksesta ja tästä kokemuksesta.

Kvanttitilojen perspektiivistä katsottuna tilanne voidaan selittää tilastolliseen mahdollisuuteen liittyvällä seikalla. Tämä alkaa olettamuksesta, että me olemme heitä, jotka loivat virtuaalisuuden. Me myös olemme vuorovaikutuksessa sen kanssa, mutta vain, jos haluamme niin. Työkalut eivät siis luo mittaustuloksia. Me luomme ne itse, kuten hiljattain tehdyt kvanttitermodynamiikan kokeet osoittavat (kts. Genesis III- Corrado Malanga).

On hyvä myöskin huomioda seikka, jonka mukaan kvanttitilojen käsittely voi tapahtua vain mikroskooppisessa kontekstissa (hiukkasfysiikan maailmassa). Itseasiassa molemmat, niin triadi kuin integroitunut tietoisuuskin, ovat samankaltaisia kaikissa ominaisuuksissaan Bohmin kvanttifysiikan mikroskooppisten osasten kanssa.

Tekniikkamme ei epäonnistu. Painotammekin, että jokaisessa menetelmässä on kuitenkin omat takapakkinsa, tai ainakin tiedämme menetelmämme rajat. Vaikka menetelmässä ei ole vikoja, ei tämä kuitenkaan tarkoita sitä, että yksilöä ei enää abduktoida, mikäli hän on abduktoitu. Henkilö abduktoidaan, jos hänen integroitunut tietoisuutensa haluaa niin.

Asiaan on olemassa monia erilaisia vaikuttavia seikkoja. Eräs vuosi sitten vapautunut abduktoitu abduktoitiin uudelleen, tai paremminkin hänellä oli kontakti muukalaisiin eräänä tietynä yönä. Seuraavana päivänä hän löysi mustelmia kehostaan. NLP:n ankkuritekniikan avulla rekonstruoimme tilanteen ja havaitsimme siinä kaksi tärkeää seikkaa. Tuona yönä, jolloin muukalaiset tunkeutuivat henkilön taloon, he käyttäytyivät aivan kuin eivät olisi nähneet häntä. Muukalaiset menivät itseasiassa henkilön huoneesta suoraan hänen veljensä (myös abduktoitu) huoneeseen. Kyseinen henkilö tunsikin, että hänen täytyi puolustaa veljeään. Mutta juuri tuolloin, kun alitajunta päättää hyväksyä uudelleen muukalaisten häirinnän, se palaa näkyväksi. Mustelmat olivat seurausta todellisesta taistelusta muukalaisten kanssa. Toinen havaitsemamme seikka oli se, että henkilöä ei tosiasiallisesti abduktoitu, koska integroitunutta tietoisuutta ei voi erottaa. Näin ei kukaan voi myöskään vaikuttaa siihen millään tavoin.

Huomasimme myös toisenlaisia tapauksia, joissa abduktiutilanteeseen johti abduktoidun tuntema henkilökohtainen kostonhalu. Henkilö hautoi syviä kaunan tunteita ja halusi kostaa muukalaisille sen, että muukalaiset olivat hänen mielestään pilanneet henkilön elämän. Samalla hetkellä, kun henkilö alitajuisesti valmistautuu koston, hän hyväksyy vuorovaikutuksen muukalaisten kanssa ja abduktoituu.

Nykyistä menetelmäämme voi soveltaa myös niihin henkilöihin, jotka eivät tiedä mitään muukalaisista, jotka eivät ole tietoisia omasta tilanteestaan ja joilla ei myöskään ole tietoisuuden tason

muistoja tapahtumista. Tekniikan jälkeen joidenkin henkilöiden kohdalla integroitunut tietoisuus voi palauttaa subjektin mieleen niitä asioita, jotka se katsoo tärkeäksi oman itsetuntemuksen ja tietoisuuden lisäämisen kannalta. Näissä tapauksissa näyttäisi siltä kuin integroitunut tietoisuus olisi asettunut aivan muukalaisten eteen näytille pelatakseen peliä, joka voi olla vaarallinenkin. Siitäkin huolimatta integroitunut tietoisuus ei salli muukalaisten vaikuttaa läpinäkyvään tietoisuuteen. Läpinäkyvää, pallona ilmentyvää tietoisuutta ei voi viedä.

Em. seikasta johtuen onkin tärkeää yhdistää integroitunut tietoisuus kehoon, jotta kehoa ei viedä. Kuitenkaan itse läpinäkyvään tietoisuuteen ei voida kajota. Tämä fakta johtaa varsinkin naisten osalta siihen, että heidän kehojaan voidaan käyttää yhä muukalaisten hautomona. Ainoa tapa päästää ongelmasta eroon, on opettaa integroitunutta tietoisuutta yhdistymään kehon kanssa.

Mikä on integroitunut tietoisuus?

Tarkoitamme integroituneella tietoisuudella alkuperäistä tietoisuutta, joka loi virtuaalisen universumin. Tämä alkuperäinen tietoisuus yhdisti itsensä virtuaalisen universumin kanssa ja tuli näin tietoiseksi avaruudesta, ajasta ja energiasta. Integroitunut tietoisuus kolmen komponentin summana ja virtuaalisine piirteineen tietää, että se loi universumin. Se tietää, mitä avaruus, aika ja energia tarkoittavat. Se on sukupuolineutraali (toisin kuin sielu, joka on feminiini). I.T hallitsee avaruutta, aikaa ja energiaa. Sillä on potentiaali paranormaaliin ilmaisuun, ja se käyttää kehoa saadakseen kokemuksia.

Näin ollen, koska I.T:n pitää saada kokea sen omat kokemuksensa, se on täysin tietämätön kaikesta. Jos integroitunut tietoisuus olisi ollut tietoinen kaikesta, sen ei olisi tarvinnut koskaan tarvinnut yhdistyä luomansa virtuaalisen universumin kanssa. FDTCT-kokemus koostaa ihmisen kokonaisuudeksi ja palauttaa siten alkuperäiseen tilaan, jossa hän ei ole enää jakaantunut neljään eri osaan(keho, sielu, mieli ja henki). Tämä ei kuitenkaan poista sitä seikkaa, että tietoisuuden on koettava oma kokemuksensa täällä.

FDTCT kokemus muuttaa sisäistä tilaamme. Integroitunut tietoisuus huomaa kohtaavansa ne virtuaalisuuteen liittyvät todelliset ongelmat, jotka hän on päättänyt kohdata. Usein tämä aiheuttaa suurta hämmennystä ja äärimmilleen vietyä voi johtaa hypoteettiseen päätökseen, jossa integroitunut tietoisuus haluaa palata takaisin erilliseen tilaansa. Kumpi on parempi: muukalaiset vai jokapäiväisen elämän vaikeudet? Integroituneella tietoisuudella, jonka täytyy saada kokemuksensa, on vapaus valita. Päätös palata takaisin aiempaan olotilaan tapahtuu hyvin harvoin eikä siten tarkoita sitä, että menetelmä on epäonnistunut. Pikemminkin se on selkeä todiste tietoisuuden vapaasta tahdosta. Vuoden aikana yhtäkään kanssamme työskennellyttä integroitunutta tietoisuutta ei oltu abduktoitu. Joidenkin kehoissa oli ongelmia, jotka kuitenkin olivat

rauhottumassa. Vain yksi tapaus osoitti tendenssiä palata abduktioiden ja muukalaisten pariin. Näin ei ole kuitenkaan toistaiseksi tapahtunut.

Kvanttinäkökulmasta katsottuna integroituneella tietoisuudella on kolme vektoria: avaruus, aika ja energia (toisin sanoen ne, jotka kuuluvat mielelle, hengelle ja sielulle). Nämä muodostavat yhden tietoisuuden vektorin työskennellen kaikkiin suuntiin "multivektorin" tavoin. Kannattaa huomata, että tietoisuuden kolme vektoria -sielu, mieli ja henki, eivät ole keskenään vaihdettavissa. (Nämä vektorit ovat tulos kahdesta vektorista, jotka kuuluvat kolmelle eri komponentille) Vektorit sijaitsevat toisiinsa nähden yhdeksänkymmenen asteen kulmassa, eivätkä voi siten limittyä ja muodostaa valkoista kehää kuten klassisen DTCT:n lopussa. Kun läpinäkyvä kehä on saatettu alla kuvattuun tilaan, se tuhoaa skitsoidin erillisyyden sielun, mielen ja hengen välillä vastaten kolmen vektorin muodostamaa superpositiota. Tämä uusi tila on vastakohta aiemmalle, erilliselle ja epätäydellisen haavoittuvalle olennot, jonka sisäinen yhtenäisyys oli puutteellinen.

Integroituneelle tietoisuudelle kuuluvat myös seuraavat piirteet (syvähypnoosissa):

Subjekti käyttää maskuliinia (neutria) sukupuolta.

Subjekti tietää, että hän on luonut universumin, mutta ei tiedä, miksi juuri tällä tavalla.

Subjekti väittää, että hän on olemassa, koska hän toimii.

Subjekti sanoo, että dualismia ei ole olemassa. Jos olet, olet siksi, että toimit. Ollaksesi kaikki, sinun täytyy tehdä kaikki.

Subjekti näkee ja havaitsee universumin täysin virtuaalisena, valheellisena rakenteena, ilman selkeää kiinteyttä.

Integroitunut tietoisuus näkee universumin myös oikeasti. Oikeasti ja/tai virtuaalisesti yhdessä.

Integroitunut tietoisuus oppii havainnoimaan itseään lukuisista pisteistä käsin. Nämä pisteet katsovat kohti keskustaa. Samoin I.T oppii tarkastelemaan itseään keskustasta käsin kohti lukemattomia pisteitä.

Soveltamalla integroitunutta tietoisuutta voit matkustaa virtuaalisessa avaruudessa ja havainnoida aikaa ja avaruutta samalla, kun paranormaalit aspektit tulevat yhä ilmeisemmiksi jokapäiväisessä elämässä.

Klassinen TCT vaati monimutkaisuutensa ja kestopensa vuoksi ulkopuolisen ohjaajan. Operaattori siis ohjasi henkilön tilaan, jossa mentaalisimulaatio tapahtui. Samalla hän opasti henkilöä kaikkien välttämättömien vaiheiden läpi, joiden jälkeen henkilön tietoisuus oli loppuvaiheessa saavuttanut valkoisen värin. Viimeisimmän menetelmämme testivaiheessa yritimme tutkia joitain aiempia osittaisia epäonnistumisiamme. Näiden epäonnistumisien kautta päädyimme teoriaan, jota

kutsuimme peiliefektiksi. Näkökulmamme mukaan universumi on luonteeltaan holistinen. Tämä tarkoittaa sitä, että mikään ei ole kokonaisuudesta erillistä, aivan kuin Bohmin fysiikan yhtälötkin osoittavat. Kun seuraamme kyseistä johtopäätöstä päädyimme seuraavaan tulokseen: kaikki ne reaktiot, joita toisella henkilöllä on suhteessa minuun, ovat itseasiassa minusta lähtöisin. Jos joku haluaa väitellä tai taistella kanssani, johtuu se siitä, että en itse ole saavuttanut tasapainoa sisälläni. Esimerkiksi, kävelen huoneeseen, jossa on henkilö, josta en pidä. Tuo henkilö havaitsee sisäisesti oman vihamielisyyteni. Näin mikä tahansa eleeni riittää laukaisemaan hyökkäyksen itseäni kohtaan. Tässä tilanteessa minun on sallittua reagoida, koska teknisesti ottaen en aloittanut kiistaa. Todellisuudessa olin kuitenkin tilanteen alullepanija. Kyseisessä kontekstissa toinen henkilö kääntyy minua vastaan, koska paikallinen morfogeneettinen kenttä oli välittänyt oman epämukavuuteni häneen.

Toinen huomaamamme seikka oli se, että joillain abduktoituilla oli vaikeuksia menetelmämme jälkeen. Heidän tilanteensa juontui siitä seikasta, että heidän oli vaikea ymmärtää aallon ja hiukkasen kvanttivaikutuksia. Abduktioita ei enää heidän kohdallaan tapahtunut, mutta abduktoidut eivät kyenneet muuntamaan itseään näkymättömiksi muukalaisille. Muukalaiset jäivät passiivisesti läsnäoleviksi heidän elämäänsä. Toisilla abduktoituilla oli puolestaan vaikeuksia irrottautua muukalaisiin liittyvästä mielikuvasta, koska abduktoitu ei ymmärtänyt sitä, että menneisyyttä ei ole olemassa. Näin hän jäi sidoksiin siihen ja sen kuvaamaan tilanteeseen.

Niin minä itse kuin muutama kolleganikin kävimme läpi FDTCT-simulaation. Huolellisen analyysin jälkeen voisinkin sanoa, että sanoilla oli syvälinen merkitys. Kuitenkin tämän sanallisen kerroksen alla oli läsnä vieläkin syvällisempi ja tehokkaampi metakommunikaation muoto. Testin aikana operaattori tuottaa tilanteen, jossa hän lähettää informaatiopaketin omasta tietoisuudestaan abduktoidun tietoisuuteen. Jos abduktoitu haluaa hyväksyä tämän tietopaketin, hän saa kaiken operaattorin välittämän informaation. Toisin sanoen FDTCT voidaan toteuttaa täysin äänettömästi luultavimmin samoin lopputuloksin. Koska ihmiset kuitenkin käyttävät tässä virtuaalisessa todellisuudessa sanoja yksinkertaistakseen asioita, käytimme sanoja opettaaksemme tietoisuutta siitä, mitä kvanttifysiikka on.

Omassa tietoisuudessani oleva dissonanssia välittyy yhtä lailla toiselle osapuolelle. Esimerkkinä voisi toimia seuraavan kaltainen tilanne: johdan FDTCT- mentelmää. Jos itselläni on menneisyydessä joitain ratkaisemattomia asioita, abduktoitu vapautuu abduktioistaan, mutta voi siitä huolimatta nähdä muukalaisten hahmoja sänkynsä vierellä nukahtaessaan. Oma kykenemättömyyteni vapautua menneisyyteeni liittyvistä asioista ohjautui siis suoraan abduktoituun ja hänen henkilökohtaiseen problematiikkaansa, joka liittyi hänen virtuaalisen kokemukseensa. Kärsimme samasta vaivasta. Toisin sanoen samasta sairaudesta kärsivä lääkäri ei voi parantaa toista,

varsinkaan, jos hän itse on tartuttanut henkilön, jota yrittää auttaa. Problematiikka on sama. Oli siis selvää, että kyseisen kaltainen metainformaatio ei toiminut ainoastaan vain FDTCT:n tasolla, vaan oli läsnä jatkuvasti kaikissa elävien olentojen välisissä päivittäisissä suhteissa. Kyseinen tilanne selvensi myös sen, missä olimme aiemmin erehtyneet. Mikäli operaattori itse ei ollut täysin selvä ja sinut itsensä ja elämänsä kanssa, hän saattoi asettaa abduktoidun aseman alttiiksi. Tämä seikka saattoi olla eräs syy siihen, miksi jotkut abduktoidut eivät päässeet ongelmastaan täydellisesti eroon. Tästä abduktoitujen ryhmästä piti kuitenkin selkeästi erottaa ne henkilöt, joiden oma asenne esti vapauttavan lopputuloksen saavuttamisen. Kyseisestä seikasta johtuen kukaan ei voi tehdä FDTCT-menetelmää toiselle, ellei hän ole itse täydellisessä sisäisessä tasapainossa. Haluaisinkin siksi painottaa, että tietääkseni täydellisiä ihmisiä ei ole toistaiseksi olemassa. Kuitenkin on tärkeää huomata, että kaikki ne FDTCT:t, jotka ryhmämme on suorittanut tähän saakka, olivat menestyksellisiä muutamien pienin epäonnistumisin.

Järkevin tapa toimia oli yksinkertaisen kokeellisen tilanteen rakentaminen. Jokainen henkilö kykeni tekemään menetelmän itselleen samalla varmistaen, että hänen tahtotilansa oli riittävä oman ongelmansa ratkaisemiseksi. Onkin syytä painottaa, että FDTCT:n onnistusprosentti on suoraan kytköksissä ao. Henkilön käsitykseen siitä, mitä kyseisessä menetelmässä pohjimmiltaan ollaan tekemässä. Yksilö ei voi suorittaa menetelmää ainoastaan lukemalla menetelmäkuvauksen ja ohjeet aivan kuin ne olisivat katolisen kirkon rituaali tai tohtorin määräämä resepti. FDTCT-menetelmää käyttävän henkilön on ymmärrettävä, mitä jokainen vaihe todellisuudessa tarkoittaa.

Joten jokaisen, joka haluaa tehdä testin, täytyy lukea, opiskella ja ymmärtää paljon siitä, mitä olen kirjoittanut aikaisemmin. Menetelmää käyttävällä henkilöllä on oltava selkeä käsitys siitä, mitä artikkelisarjani Genesis I, II ja III pitävät sisällään. Heidän täytyy ymmärtää, millä periaatteilla mentaalisisimulaatiot toimivat sekä opetella klassisen TCT:n toimintatapaa ja teoriaa. Väärinkäsitys voi vaarantaa koko prosessin. Toisaalta tiedämme kuitenkin myös sen, että kaikki tärkeä informaatio on jo olemassa holografisessa verkossa, morfogeneettisen kentän välityksellä.

FDTCT:n läpikäyneiden henkilöiden oli ymmärrettävä, että kokeesta huolimatta heillä oli epäilyksiä ja epävarmuuden tunteita liittyen joihinkin heidän elämässään vallitseviin tilanteisiin. Kyseinen epävarmuuden tila johtui siitä, että menetelmä on integroiva ja dualismin kumoava. Näin tietoisuudella on mahdollisuus elää kehollista kokemustaan ilman häiriöitä. Menetelmä ei kuitenkaan muuta henkilöiden valitsemaa elämän polkua, johon liittyvät seikat jäävät aina yksilön itsensä työstettäväksi. Erityisesti henkilöiden, jotka ovat suorittaneet FDTCT:n, ei tulisi vedota minuun tai keneenkään muuhun ratkaisemattomien ongelmien suhteen. Sen sijaan heidän tulisi kysyä asiaa suoraan integroituneelta tietoisuudelta, joka on täysin kykenevä selventämään mitä

tahansa todellisuuteen liittyvää seikkaa. Integroitunut tietoisuus siis edustaa tietoisuutta, jonka on ratkaistava ongelmat. Harmonian saavuttaminen on viimeinen etappi.

Ongelmissasi kysy apua aina itseltäsi, tuolta jumalalliselta itsesi osalta. Se vastaa aina. Sairaus on vain tila, joka johtuu aina erillisyyteen liittyvästä väärinkäsityksestä. Parantuminen puolestaan liittyy tietoisuuden lisäämiseen ja hankkimiseen. Kyseisessä kontekstissa on ilmeistä, että FDTCT on hyödyllinen jokaiselle ihmiselle, sillä se auttaa integroitumaan sisimmän itsen kanssa. Samalla menetelmä vapauttaa yksilön niiden väriin jumalien kahleista, jotka yrittävät elää ikuisesti kokemalla elämään liittyviä kivuliaita kokemuksia ei henkilökohtaisesti, vaan muiden kautta. Myyttimme ovat kuvauksia kyseisestä tilanteesta.

Dualistinen maailmankaikkeus itseasiassa määrittää sen, että rakkaus ja viha ovat saman kolikon kaksi eri puolta. Jumalalliset hallitsijamme päättivät sormeilla elämäksi kutsuttua peliä niin, että he saisivat alun ilman loppua. (eli kokemuksen ilman kuolemaa, oma huom.kts Genesis I,II ja III) Kyseisellä tavalla toimien he saivat elämästä vain puolikkaan kokonaisesta, mikä teki heistä itsestäänkin vain puolikkaita. Me puolestamme päätimme elää ja kokea koko kokemuksen kuolemiseen. Siksi he manipuloivat meitä ja yrittivät varastaa kokemuksen, joka heiltä itseltään puuttui.

Hallitsijajumalat eivät ymmärtäneet, että olemme kaikki yhtä. Heidän suorittamansa varkaus onkin suora vertauskuva kyseisen tietoisuuden puuttumiselle. Joten, jos ymmärrät tämän, ymmärrät kuinka "peili" toimii. Ihmiset näkivät muukalaiset, tuon halveksittavan osan itsessämme ja muukalaiset näkivät oman haurautensa ihmisten hauraudessa. Sillä samalla hetkellä, kun dualismi kuolee, jokainen meistä tulee tietoiseksi itsestään. Ja tästä hetkestä lähtien peilaat ainoastaan omaa itseäsi. Sisälläsi on kokonainen universumi, jolla on vastaus kaikkiin kysymyksiin.

FDTCT- menetelmä

Hae paikka, jossa kukaan ei häiritse sinua. Rentoudu ja sulje silmäsi. Uppoudu syvälle mentaalihuoneesi pimeyteen. Olet keskellä tätä huonetta ja kaikki ympärilläsi on pimeää. Tiedät, että huoneessa on joitain lamppeja, joita et mitään luultavimmin näe, koska ne ovat pois päältä. On kuitenkin myös mahdollista, että ne ovat päällä. Mikäli huoneesi on pimeä ja lamput siten käännetty päältä pois, sytytä ne yksi toisensa jälkeen. Sinun kolme lamppuasi ovat: mieli, jonka sytytät ensimmäisenä. Henki, jonka sytytät toisena sekä sielu, jonka sytytät kolmantena. Katso rauhassa näitä kolmea mentaalihuoneessasi olevaa lamppua. Ne ovat SINÄ, sinun sisäinen olemuksesi ja ytimesi. Tarkastele lamppejesi paikkaa, väriä, kokoa, välimatkaa itsestäsi sekä korkeutta maasta. Nämä kolme lamppua ovat huoneessasi olevat ainoat valonlähteet. Voit ehkä myös nähdä vain

yhden lampun, joka on näiden kolmen aiemmin mainitun lampun summa. Mikäli kuitenkin näet kolme lamppua, tunnista sieluasi kuvaava lamppu ja laita kätesi sen sisään. Kuuntele ja havainnoi, mitä tarkkaan ottaen aistit sielukomponenttisi sisällä. Kylmää vai kuumaa, kiinteää, nestemäistä vai kaasumaista muotoa. Aisti rauhassa, haistatko jonkin tuoksun, tai kuuletko erityisen äänen.

Havainnoi rauhassa lampun värikehänä ilmentyvää sieluasi.

Kysy sielultasi, muistaako se olemassaolonsa aivan ajan alussa, silloin kun se liitettiin kahteen muuhun mielen ja hengen valokehään. Ja muistaako sielusi juuri sen nimenomaisen hetken, kun separaatiota ei vielä ollut olemassa alunperinkään. Pyydä sieluasi palaamaan tuohon pisteeseen, missä sielu, mieli ja henki ovat yksi ainutlaatuinen tietoisuus eikä kolmea eri tietoisuutta vielä ilmene. Hetkeen, jossa on vain yksi jakamaton tietoisuus.

Tuohon hetkeen liittyviä aistimuksia ja kuvia nousee hitaasti mieleesi. Kysy nyt, haluaako sielusi palata takaisin alkuperäisen tilaansa. Pyydä sieluasi tarkkaamaan, mitä tapahtuu ja miksi yksi tietoisuus jakaantui kolmeen erilliseen osaan. On tärkeää, että sielu tulee tietoiseksi tähän vaiheeseen liittyneistä tapahtumista.

Mikäli sielu haluaa palata takaisin alkuperäiseen tilaan ja tulla yhdeksi tietoisuudeksi, jossa se ei ole erillinen mielestä sekä hengestä, pyydä sielua yhdistymään mentaalihuoneessasi olevan kahden muun lampun värikehän kanssa. Selvennä sielulle, että ei ole olemassa mitään oikeaa väriä sielulle, mielelle ja hengelle, koska ne ovat osa kokonaisuutta. Näin ne voivat itseasiassa ottaa minkä värin ne haluavat. Jos sielu, mieli, henki tai vaikkapa kaikki yhdessä haluavat vaihtaa värejään, he huomaavat, että halutessaan he voivat saavuttaa minkä tahansa värin. Tämä johtuu siitä, että ne ovat kaikki, ja jokainen väri itsessään edustaa kokonaisuuden yhtä mahdollista olotilaa.

Nyt etenemme vaiheeseen, jossa kolme lamppua yhdistyvät yhdeksi valoksi, joka omaa lopulta kaikki mahdolliset värit. Valoksi, jossa jokainen yksittäinen valopiste on oman värisensä. Jos tarkastelet tätä valokehää kaukaa, se näyttää valkoiselta. Mutta, jos katsot sitä lähempää, huomaat, että se sisältää kaikki mahdolliset maailmankaikkeuden värit.

Kerro tässä vaiheessa lamppusi värikehälle (kolmen erivärisen lampun summalle), että kyseinen yhteenlaskettu tila ei ole riittävä fuusiolle. Sen sijaan on erityisen tärkeää, että osat sulautuvat lähtemättömästi toisiinsa niin, että jäljelle jää valo, jolla on vain yksi väri. Väri, joka edustaa kaikkia värejä: läpinäkyvä väri.

Heti, kun lampun kehä tulee täydellisen läpinäkyväksi (jopa ilman mahdollisuutta havaita sen rajoja), palaa integroitunut tietoisuus OLEVAKSI. Sinun pitää kertoa integroituneelle tietoisuudelle, että kaikki ja ei mitään ovat sama asia. Näin ollen myöskään ei mikään voi tarttua tai pitäytyä ei missään. Samalla hetkellä, kun valokehä muuttuu läpinäkyväksi, ei yksikään muukalainen tai muu vastaava voi häiritä sitä enää.

Tässä vaiheessa on tärkeää, että integroituneen tietoisuuden valokehä huomaa itse, että rajoja sielun, mielen ja hengen välillä ei ole olemassa. Sinun tulee varmistaa tämä kommunikoimalla integroituneen tietoisuuden kanssa. Näitä em. rajoja ei itseasiassa ole koskaan ollutkaan olemassa, koska menneisyyttä on muokattu nyt niin, ettei kukaan koskaan voi käyttää hyväkseen kolmea erillistä tietoisuuden osaa. Niitä ei toisistaan erillisinä ole koskaan ollut olemassakaan. Ne ovat nyt yksi ja sama jakamaton tietoisuus.

Nyt, mentaalihuoneessasi, astu kehosi kanssa integroitunutta tietoisuutta kuvaavan läpinäkyvän kehän sisään. Kehä on sinä ja sinä olet kehä. Kehä mukautuu oman kehosi muotoon, ja sinusta itsestäsi tulee läpinäkyvä kehä. Rajoja ei enää ole. Seinillä, lattialla ja huoneen katolla ei ole enää mitään tarvetta olla olemassa. Integroitunut tietoisuus repii alas kaikki mentaalihuoneesi rajat ja voi nyt katsoa äärettömyyteen.

Odota hetki ja katso, millä tavoin ikuisuus näyttäytyy sinulle. Mietiskele tätä paikkaa, jossa olet olemassa. Tovin kuluttua pyydä läpinäkyvää kehää kuuntelemaan universumia ja muutu itse tuoksi universumiksi. Jotta voit tehdä tämän, pyydä kehääsi hitaasti laajentumaan. Laajennat itseäsi niin kauan kunnes saavutat universumin äären. Sinun ei tarvitse kiirehtiä. Käytä aikaa. Samalla, kun laajenet, kosketat luomaasi universumia aivan sen reunoille saakka. Olet yhteydessä siihen. Sinun läpinäkyvä kehäsi teki ainutlaatuisen suuren hengityksen, jolla se sisällytti itseensä koko universumin. Tämän ikuisuuden kestävän hetken aikana kuuntele universumia, missä sinä olet kaikki. Kiinnitä huomio kehotietoisuutesi, koska se merkitsee samaa, kuin että tulet tietoiseksi koko universumista.

Nyt on aika hengittää ulos. Kutista itseäsi ja muutu aivan pieneksi. Laita kehosi muotoon mukautunut kehä kutistumaan pienemmäksi ja pienemmäksi. Samalla, kun kutistut, ota mukaasi koko sinuun sisältyvä universumi ja muuta se mukanasasi hyvin, hyvin pieneksi. Hitaasti. Pienemmäksi ja pienemmäksi. Älä kiirehdi. Olet pian kutistunut äärettömän pieneksi pisteeksi, jonka sisällä on kokonainen universumi. Tunnustele hetken kyseistä olotilaa ja palaa sen jälkeen takaisin alkuperäiseen kokoosi. Nyt integroitunut tietoisuutesi tietää, että se voi hengittää ja muuttua suureksi aalloksi tai aivan pieneksi pisteeksi.

Kun tietoisuus on suuri aalto, se on kaikkialla. Tässä tilassa se on täysin näkymätön. Kun tietoisuus puolestaan on hiukkanen, se on näkyvä ja valmis vuorovaikutukseen kaiken kanssa. Puhu integroituneelle kehälle kuten itsellesi ja selitä sille, että se voi aina olla olemassa näissä kahdessa tilassa. Se voi käyttäytyä kuten aalto tai hiukkanen, olla näkymätön tai näkyvä - kohdata minkä tahansa kokemuksen virtuaalisessa todellisuudessa.

Muista kaiken tämän lopuksi, että integroitunut tietoisuus käyttää kehoa saadakseen kokemuksia tästä virtuaalisesta todellisuudesta. On epäsuotavaa, että keho viedään muiden toimesta. Siksi onkin tärkeä suojella omaa kehoaan, sillä se on integroituneelle tietoisuudelle kuin vaatteet, joihin se

pukeutuu.

Kuuntele itseäsi ja tuntemuksiasi hetken kuten et koskaan aiemmin ole tehnyt. Katso universumia, joka on ympärilläsi.

Johtopäätökset

Jos harjoitus on tehty niin, että aiemmin kuvat perusvaatimukset täyttyvät, sitä ei tulisi suorittaa uudelleen, koska kehien fuusioituminen yhdeksi tietoisuuden kehäksi (palloksi) on peruuttamaton. Mikäli henkilö haluaa tulevaisuudessa suorittaa kyseisen menetelmän, hän matkustaa läpi universumin. Hänen ei tarvitse kuvitella läpinäkyä, itsestään ulkopuolista kehää, koska hän on itse tuo kehä. Mikäli tietoisuuden kehä on samea, läpinäkymätön, tarkoittaa tämä sitä, että keho on viety uudelleen. Päädyimme tähän johtopäätökseen työmme perusteella.

Haluammekin korostaa, että mentaalihuoneessa voi alussa olla vähemmän kuin kolme palloa, koska osa niistä on voinut jo sulautua läpinäkyvään kehään. Toinen syy valokehien pienempään määrään on se, että jotkin kehistä voivat esiintyä mustina. Koska mentaalihuone on pimeä, ne eivät tule siten näkyviksi. Jos näin käy, sulauta kaikki kehät toisiinsa siitakin huolimatta, että kaikki eivät ehkä ole näkyviä. Jatka sitten kuten yllä on kuvattu.

Mentaalihuoneessa voi olla myös useampia valokehiä kuin kolme. Tässä tapauksessa sinun täytyy ottaa selvää, mitkä kehistä ovat sinun sielusi, mielesi ja henkesi. Työskentele näiden kehien kanssa ja unohda loput värikehät. Muut värilliset kehät häviävät silloin, kun tietoisuus on menestyksellisesti integroitunut.

Ne, jotka haluavat, voivat tehdä mentaalisimulaation itse. Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että henkilön on ymmärrettävä teoriakokonaisuus, johon menetelmä perustuu. Joillekin menetelmä voidaan tehdä ohjattuna, mutta suosittelemme kuitenkin, että teet sen ITSE. Voisimme väittää, että yleensä ne, jotka kertovat olevansa kykenemättömiä suorittamaan menetelmää itse, haluavat delegoida vastuun omasta olemisestaan toisen henkilön harteille. Heitä olisi mahdoton auttaa. Ehdotankin kaikille niille, jotka eivät ymmärrä valitsemaamme lähetymistapaa, tekemään kyseisen menetelmän itselleen ja sisäistämään sen toimintaperiaatteet. Ilman sitä, on mahdotonta esittää mielipiteitään ja puhua asiasta, josta ei ole omakohtaista kokemusta ja tietoa.

Henkilön ei tarvitse koskaan pelätä, koska universumissa ei mitään muuta pelättävää kuin itse tietämättömyys. Hyvää matkaa.